

[Korneliusen]

holde undervisningsministeren på, at det forlig, der nu er lavet mellem de Radikale og regeringspartierne, ligger milevidt fra det første udspil, undervisningsministeren kom med. Det ligger endda længere fra undervisningsministerens oprindelige udspil og ideologiske tanker om gymnasiet, end majforliget gjorde, og det vil være en fordrejning af sandheden, hvis ministeren ikke anerkender det.

Den anden ting er, at den socialdemokratiske gymnasiepolitiske ordfører selvfølgelig ikke kan holde til, hr. Ole Vig Jensen, at gå på denne talerstol ved første behandling og afsværge sig enhver mulighed for indflydelse på de videre forhandlinger, hvis det ikke allerede var prøvet. Kendsgerningen er jo, at vi har haft kontakt med undervisningsministeren, og vi har fået den klare melding, at der ikke kan rokkes et komma i forliget. Punktum.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der kan ikke rokkes et komma, medmindre de fem partier er enige om det. Det er den klare melding, der er givet, og som dreven parlamentariker ved både hr. Korneliusen og hr. Erling Olsen, som var med til forhandlingen, at det altid er sådan, når man indgår et forlig. Der kan laves om på det, hvis forligspartierne er enige. Det gælder også i dette tilfælde, og det er i den ånd, forligspartierne går til udvalgsbehandlingen.

Forslaget ligger ikke milevidt fra det, der forelå i foråret. Der var jo i foråret ingen strid om bindinger. Hvis nogen havde bedt om bindinger, havde vi kunnet lave bindinger i foråret, og det er jo bindingerne, der udgør forskellen. Det er bindingerne, der har været meget vigtige, for hr. Ole Vig Jensen og vi andre har aldrig haft noget imod bindinger. Så kan man spørge: hvorfor fandt I så ikke ud af det i foråret? Ja, det spørger jeg også om – det er ikke min skyld. Der var et ønske om, at sommeren skulle gå, hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre var klar, vi skulle vente til efteråret. Det var den besked, jeg fik.

Jeg vil ikke påstå, at hr. Rahbæk Møller havde sagt, han ville stemme for forslaget. Han sagde klart, at SF ikke kunne medvirke til forslaget, men han fik også sagt i sit første indlæg, at han var glad for de bindinger, der

var kommet ind – dem havde han intet imod. Det var lige efter, at hr. Korneliusen havde lyst disse bindinger i band og sagt, at de var forfærdelige. Siden har han sagt, at det er disse bindinger, der får det hele til at ligge milevidt fra det, vi drøftede i foråret. Det illustrerer, at S og SF altså her har to meget forskellige meninger om det, der foreligger, og det var det, jeg gjorde opmærksom på.

Også fru Elisabeth Bruun Olesen kunne jo godt lide bindingerne. Det, der foreligger nu, er bedre end det, der forelå i foråret, sagde fru Elisabeth Bruun Olesen. Hun synes altså ikke, at det ligger så milevidt fra det tidligere – i hvert fald ikke i en retning, som hun ikke kan lide. Hun vil ikke stemme for det, men siger, at dette er bedre end det, der forelå i foråret. Jeg nævner det bare for at illustrere, at her står vi altså ikke over for en massiv blok, som fnysende afviser det, der foreligger. Nej, vi står over for tre partier, som er ret så uenige om, hvad der er galt ved det, der foreligger, og da det er en stående ordre i Socialdemokratiet, at hvis man ikke er med, skal man være voldsomt uenig, så har hr. Korneliusen pligt til at være det, og den opgave har han løst til punkt og prikke her, men vi andre må have lov til at påpege, at det er nogle magre ben, han har kogt den suppe på.

(Kort bemærkning).

Korneliusen (S):

Kun lige, hr. undervisningsminister, for at slå fast, hvad diskussionsgrundlaget var for min sidste argumentation. Det var ikke, at der er milevid afstand mellem det, vi lavede i maj, og det, vi laver nu – det fremgik også af min ordførertale – men at der er milevid afstand mellem det resultat, der foreligger nu, og undervisningsministerens første udspil til en gymnasiereform. Det var det, der var argumentationen og den historiske kendsgerning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal først præcisere, at jeg sagde, at det var bedre end det, vi så sidste gang. Det var også gyseligt. Det var et supermarkedsgymnasium af værste slags. Jeg sagde også,